

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Josefem Strakou ve věci

žalobce: **K. K.**
bytem S

zastoupený advokátem JUDr. Radkem Bechyněm
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, 150 21 Praha 5

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 4. 1. 2021, č. j. 085379/2020/KUSK-OLPPŘ/KLU,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Říčany (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 27. 4. 2020, č. j. 90792/2020-MURI/OPE/00124 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 285/2018 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se měl dopustit tím, že dne 19. 9. 2019 v 18:45 hodin v ulici Pražská v Kostelci nad Černými Lesy poté, co mu byla při orientačním vyšetření soupravou DrugWipe 5S zjištěna přítomnost látky Cannabis (*tj. psychotropní látky delta-9-tetrahydrocannabinol – pozn. soudu*), se v rozporu s § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu odmítl na výzvu policisty podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla registrační značky X nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. Za uvedené jednání byl žalobci uložen správní trest pokuty ve výši 25 000 Kč a zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců. Žalobci byla dále uložena povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce namítá, že správní orgány při zjišťování skutkového stavu vycházely pouze z úředního záznamu, který však sám o sobě nemůže sloužit jako důkaz. Dle žalobce měly správní orgány v souladu se zásadou oficiality provést výslech zasahujících policistů, jak bylo z jeho strany v průběhu správního řízení navrhováno. Správní orgány jsou přitom v řízení o přestupku povinny postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, k čemuž žalobce poukazuje na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011 - 68. Tomuto požadavku však správní orgány nedostály, neboť pouze svědecké výpovědi policistů mohly vytvořit jasnou představu o průběhu skutkového děje bez důvodných pochybností. Dle žalobce je svědecký výslech policistů nutný v zásadě vždy, když proti sobě stojí verze obviněného z přestupku na straně jedné a úřední záznam o přestupku podporující verzi zasahujících policistů na straně druhé. Se záznamem by se bylo možno spokojit např. za situace, pokud by se jednalo o důkaz o spáchání zcela odlišeného přestupku, nebo pokud bys jednalo o snímek ze záznamu s informačními podrobnostmi týkajícími se obsluhy radaru apod. To však není případ nyní posuzované věci, kde byl k podání svědecké výpovědi policistů dán důvod. Svou argumentaci žalobce podpořil citací z rozsudku NSS ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 - 27, a v němž odkazované judikatury.
3. Žalovaný navrhuje žalobu zamítnout. Je přesvědčen, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou postaveny na uceleném souboru listinných důkazů, které v celku tvoří závěr o jednání žalobce, přičemž dle žalovaného jde o důkazní materiál dostatečný a přesvědčivý. Tvzení žalobce o nevěrohodnosti zasahujících policistů považuje za neurčitou a nepodloženou. Dle žalovaného obecně platí, že při rozporu mezi tvrzením policisty, jehož denním úkolem je pozorovat a hodnotit situaci v silničním provozu a který nemá na výsledku správního řízení osobní zájem, se svědectví policisty jeví zpravidla jako věrohodnější. K tomu žalovaný odkazuje na rozsudek NSS ze dne 27. 9. 2007, č. j. 4 As 19/2017 - 114.

II. Skutková zjištění z obsahu správního spisu

4. Policie České republiky, územní odbor Kolín (dále jen „policejní orgán“) zaslal správnímu orgánu I. stupně oznámení o přestupku ze dne 19. 9. 2019, jehož přílohou byly tyto listiny:
 - **Úřední záznam ze dne 19. 9. 2019** sepsaný prap. T. Š. v němž je konstatováno, že uvedeného dne v 18:45 zastavila hlídka ve složení par. Š. a prap. P. vozidlo škoda Fabia, reg. zn. X, jehož řidič byl vyzván, aby předložil doklady potřebné pro provoz a řízení vozidla, čemuž řidič vyhověl s výjimkou předložení řidičského průkazu s tím, že jej zapomněl doma. Řidič byl ztotožněn jako žalobce.

V předmětném záznamu je dále konstatováno „Provedená dechová zkouška negativní“, „provedené lustrace vozidla a řidiče negativní.“ V záznamu je dále konstatováno, že se „řidič podrobil orientačnímu testu na přítomnost omamných a psychotropních látek s pozitivním výsledkem na látku Canabis. Prap. Š. vyzval řidiče k podrobení se lékařskému vyšetření spojenému s odběrem moči a krve, kterému se shora uvedený řidič odmítl podrobit. Následně byl ze strany prap. Š. poučen o důsledcích odmítnutí, kdy těmto porozuměl a i přesto se odmítl vyšetření podrobit. K věci uvedl, že dnes ráno požil jeden joint marihuany. Řidičský průkaz nebyl na místě zadržen pro nepředložení. Další jízda byla řidiči zakázána. Při sáhnutí do kapsy vesty pro doklady vypadl řidiči z kapsy sáček se sušinou marihuany, kdy toto je dále evidováno pod KRPS-258207/PR-2019-010412.“

- **Formulářový úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky před anebo během jízdy ze dne 19. 9. 2019,** v němž policisté vyplnili osobní údaje žalobce a ve formulářových otázkách vyplnili údaj (zaškrtnuli příslušnou kolonku „ano“) mj. o tom, že žalobce požil jinou návykovou látku (s poznámkou „1 joint“) a u možnosti „na výzvu se podrobila lékařskému vyšetření s následným odběrem biologického materiálu“ je zvolena možnost „ne“.
 - **Dvě černobílé fotografie,** jedna zachycuje zařízení Druwipe s naměřenou hodnotou, druhá zachycuje muže stojícího před automobilem škoda Fabia s reg. zn. X.
 - **Evidenční karta řidiče (žalobce)** se záznamem osmi dopravních přestupků z let 2012 až 2019.
 - **Tiskopis oznámení o přestupku,** v němž je uvedena poznámka, že se řidič (žalobce) doznal k požití marihuany a dále je zde zaškrtnuta kolonka, že je podezřelý z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu spočívajícím v odmítnutí podrobit se vyšetření na ovlivnění alkoholem nebo jinou návykovou látkou.
5. Správní orgán I. stupně po obdržení shora specifikovaných podkladů oznámil žalobci zahájení řízení a následně vydal dne 16. 1. 2020 pod č. j. 11577/2020-MURI/OPE/00124, příkaz, jímž uznal žalobce vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu spočívajícím v (ve zkratce) v odmítnutí podrobit se vyšetření na ovlivnění jinou návykovou látkou, za což byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti řízení motorových vozidel na dobu 12 měsíců od právní moci tohoto příkazu. Proti uvedenému příkazu podal žalobce odpor, v samostatném vyjádření ze dne 20. 2. 2020 navrhl doplnit dokazování výsledkem zasahujících policistů, neboť měl za to, že došlo k závažným pochybením při zjištění skutkového děje, navíc nebyl ze strany zasahujících poučen o důsledcích nepodrobení se lékařskému vyšetření, ani mu nebylo sděleno, že se z jeho strany jedná o přestupek. Správní orgán I. stupně nařídil ve věci jednání, z něhož se žalobce omluvil, při jednání za nepřítomnosti žalobce byl proveden důkaz listinami předanými policejním orgánem. Následně správní orgán I. stupně vydal prvostupňové rozhodnutí, proti němuž žalobce podal odvolání, v němž namítal zejména absenci materiálních znaků přestupku. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí, jímž odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalovaný se v odůvodnění ztotožnil se skutkovými závěry a právním hodnocením správního orgánu I. stupně, mj. se vyjádřil též k otázce důkazu výsledkem zasahujících policistů, jehož

provedení neshledal za nezbytné, neboť měl skutkový stav za dostatečně prokázaný na základě listin poskytnutých policejním orgánem, v této souvislosti poukázal zejména na skutečnost, že žalobce podepsal tiskopis oznámení o přestupku obsahující údaj o odmítnutí podrobit se výzvě k lékařskému vyšetření.

III. Skutková zjištění z doplněného dokazování

6. Soud nařídil ve věci jednání, při němž doplnil dokazování **spisem policejního orgánu vedeném pod sp. zn. KRPS-258207-9/PŘ-2019-010412**. Z obsahu tohoto spisu zjistil, že policejní hlídka ve složení prap. J. P. a prap. T. Š. dne 19. 9. 2019 v Kostelci nad Černými lesy zastavila rychle jedoucí vozidlo, po zastavení řidiči v rámci ztotožňování vypadl z kapsy vest plastový obal s obsahem podezřelé látky, dle řidiče se jednalo o marihuanu. Řidiče byl následně ztotožněn – jednalo se o žalobce – a poté mu byl zařízením žalobci proveden test na přítomnost návykových látek, jenž vyšel pozitivní na látku Canabis. Dle úředního záznamu se žalobce následně „*přiznal, že naposledy vykouril jednoho jointa dne 19. 9. 2019 v ranních hodinách*“, načež „*hlídka řidiče vyzvala k odbornému lékařskému vyšetření spojeného s odběrem biologického materiálu, kdy toto řidič odmítl*.“ V předmětném policejním spise jsou dále založeny čtyři barevné fotografie, jedna zachycuje zařízení Druwipe s naměřenou hodnotou, druhá zachycuje muže stojícího před automobilem škoda Fabia s reg. zn. X (jsou identické jako ve správním spise reprodukované výše v bodě 5 tohoto rozsudku; pouze barevné), třetí zachycuje vážení plastového sáčku na elektronické váze, čtvrtá zachycuje vážení zelené sušiny (zjevně marihuany) na elektronické váze. Jak dále plyne z obsahu předmětného policejního spisu, žalobce sáček s podezřelou látkou (marihuanou) dobrovolně odevzdal a na místě mu byla uložena bloková pokuta ve výši 1 000 Kč za spáchání přestupku podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, spočívajícího v neoprávněném přechování návykové látky (marihuany) o hmotnosti 2,55 g, tedy v malém množství pro vlastní potřebu - viz vyplněný a žalobcem podepsaný **pokutový blok č. B 0166865 ze dne 19. 9. 2019**.
7. Soud dále doplnil dokazování **svědeckou výpovědí praporčíka J. P.**, který vypověděl, že si na zastavení vozidla žalobce pamatuje, a to zejména proto, že mu utkvěl v hlavě okamžik, jak kontrolovanému řidiči vypadl z náprsní kapsy sáček s marihuanou. Jak svědek dále popsal, po zjištění této skutečnosti spolu s kolegou vyzvali žalobce (svědek si sám vybavil příjmení „K.“), aby se podrobil rychlému testu na přítomnost návykové látky, čemuž žalobce vyhověl, přičemž test mu vyšel pozitivně. Žalobce jim nalezenou marihuanu rovněž dobrovolně odevzdal a přiznal se k jejímu požití. Když jej vyzvali k podrobení se lékařskému vyšetření na přítomnost marihuany, tak toto odmítl, proto byla věc předána správnímu orgánu k projednání přestupku. Při bližším dotazování na průběh odmítnutí si svědek již nebyl schopen vybavit podrobnosti, nicméně opětovně potvrdil, že žalobce lékařské vyšetření odmítl. V podrobnostech svědek odkazoval na záznam, který o události sepisovali spolu s kolegou.

IV. Posouzení soudem

8. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).

9. Soud předně musí konstatovat, že žaloba je obecně založena na správné argumentaci. Žalovaný i správní orgán I. stupně totiž dovodily vinu v zásadě jen na základě úředních záznamů sepsaných policisty. Judikatura přitom opakovaně dovodila, že v případech, kdy jediným důkazem o spáchání přestupku jsou výpovědi či sepsané úřední záznamy zasahujících policistů, se správní orgány nemohou spokojit jako s důkazem pouze s oznámením o přestupku a s úředním záznamem vyhotoveným policisty, neboť i když jde o důkazy přípustné, tak pro potřeby správního trestání nemohou samy o sobě postačovat a je potřeba provést ještě i důkazy jiné, typicky svědecký výslech zasahujících policistů (srov. zejm. rozsudek NSS ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013 - 27, ze dne 9. 9. 2010 č. j. 1 As 34/2010 - 73, či ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 - 115). Tomuto požadavku však žalovaný ani správní orgán I. stupně nevyhověli, tudíž v tomto směru skutečně pochybili.
10. Soud nicméně provedl částečné doplnění dokazování, přičemž důkazy provedené při soudním jednání dne 17. 1. 2022 se vztahovaly výlučně k dokreslení skutkového stavu, který tu byl ke dni rozhodování správních orgánů. Přitom zejména obsah svědecké výpovědi praporčíka J. P. (srov. bod 5 tohoto rozsudku) nezavdává pochyb, že žalobce po orientačním vyšetření přítomnosti látky Cannabis prostřednictvím zařízení Druwipe následně skutečně odmítl výzvu k podrobení se přesnějšímu lékařskému vyšetření. Soud přitom nemá důvod pochybovat o věrohodnosti této výpovědi. Na jednu stranu sice nelze pominout, že svědek vypovídal s poměrně velkým časovým odstupem (výpověď byla podána při jednání dne 17. 1. 2022, k inkriminované události však došlo dne 19. 9. 2019), na druhou stranu lze zcela akceptovat svědkovo vysvětlení, že mu událost utkvěla v hlavě právě z důvodu, že si vybavil, jak kontrolovanému řidiči vypadl z náprsní kapsy sáček z marihuanou. Toto soud považuje za zcela uvěřitelné a důvodné vysvětlení, proč si svědek událost vybavil i s delším časovým odstupem, neboť sáček s marihuanou náhodně padající z kapsy kontrolovaného řidiče jistě není natolik rutinní událostí, kterou by dopravní policista zažíval každý den. S ohledem na uvedené lze tedy uzavřít, že dodatečně provedená svědecká výpověď praporčíka J. P. doplnila chybějící střípek skutkové mozaiky, a tedy lze mít za poměrně spolehlivě prokázané, že žalobce po provedení rychlého orientačního testu skutečně odmítl výzvu k podrobení se lékařskému vyšetření.
11. Podpůrným důkazem je rovněž obsahu spisu policejního orgánu (viz bod 6 tohoto rozsudku), v němž jsou na rozdíl od spisu správního orgánu I. stupně jednak další fotografie z průběhu kontroly žalobce při zastavení jeho vozidla (vedle fotografie žalobce a měřidla Drugwipe s pozitivním výsledkem je v policejním spise dále zachycena fotografie sáčku se sušinou marihuany), a jednak rozhodnutí o blokové pokutě za přestupek spočívající v neoprávněném přechovávání návykové látky-marihuany v malém rozsahu. Tyto podklady dokreslují celkový průběh kontroly při zastavení žalobcova vozidla, zejména potvrzují, že žalobce měl u sebe v době kontroly sušinu marihuany a že mu orientační vyšetření vyšli pozitivně. Za této situace lze považovat za krajně nepravděpodobné, že by policisté provádějící kontrolu zůstali neteční k tomu, že kontrolovanému řidiči vyšel pozitivně orientační test, a že by jej vzdor tomuto zjištění odmítli vyzvat k podrobení se lékařskému vyšetření za účelem ověření orientačního vyšetření. Ve spojení se svědeckou výpovědí praporčíka J. P. soud nemá pochyb o tom, že k této výzvě skutečně došlo a že se jí žalobce skutečně odmítl podrobit.
12. Soud původně předvolal k podání svědecké výpovědi i druhého ze zasahujících policistů, praporčíka T. Š., který se však po předchozí omluvě k výpovědi nedostavil. Vzhledem ke shora popsanému doplnění dokazování a rozsahu dokreslení skutkového stavu již soud

nepovažoval za nutné tohoto svědka znovu předvolávat, a proto od jeho výsledku již upustil.

13. Pokud jde o argument žalobce vznášený v průběhu správního řízení, že nebyl kontrolujícími policisty poučen o následcích odmítnutí podrobení se výzva lékařského vyšetření, resp. že nebyl poučen o tom, že toto odmítnutí má povahu přestupku, pak soud konstatuje, že z právní úpravy neplyne, že by úřední osoba činící výzvu k odbornému lékařskému vyšetření byla povinna poskytovat adresátovi výzvy poučení o případných důsledcích [srov. § 5 odst. 1 písm. g) zákona o silničním provozu ve spojení s § 20 a § 21 zákona č. 65/2017 Sb., o ochraně zdraví před škodlivými účinky návykových látek, ve znění účinném v době rozhodování správních orgánů]. Argument poučovací povinností je tudíž zcela lichý. Soud proto blíže nezkoumal, zda žalobci bylo či nebylo poskytnuto poučení o následcích odmítnutí, neboť případná absence takového poučení nemá žádný vliv na vznik odpovědnosti za přestupek § 125c odst. 1 písm. d) zákona.
14. Soud tedy uzavírá, že napadené rozhodnutí sice vychází z nedostatečně zjištěného skutkového stavu, což by za jiných okolností byl důvod pro jeho zrušení [podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.], nicméně ve světle zjištění plynoucích z doplněného dokazování před soudem nelze mít pochyb o tom, že žalobce se skutečně dopustil jednání, jež je v prvostupňovém rozhodnutí popsáno ve výroku o vině. Z tohoto důvodu napadené rozhodnutí nakonec ob stojí. Pokud by totiž soud za dané situace přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí, pak vzhledem k důkazům provedeným při soudním jednání by žalovaný neměl jinou možnost, než tyto důkazy zahrnout mezi podklady pro nové rozhodnutí (srov. § 78 odst. 6 s. ř. s.) a následně rozhodnout úplně stejně jako předtím, čímž by se z nového projednání věci stalo jen akademické cvičení bez reálného významu.
15. Soud nicméně apeluje na správní orgány, aby do budoucna věnovaly otázce dokazování více pozornosti a nespolehaly se pouze na sepsané úřední záznamy, neboť za jiných okolností by se jednalo o důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

V. Závěr a náklady řízení

16. S ohledem na výše uvedené soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl (výrok I).
17. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšné žalované soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť jí v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.
18. Jelikož vyslechnutý svědek nežádal svědecké (resp. výslovně se jej vzdal), nerozhodoval soud o svědeckém ani o nárocích státu na náhradu svědeckého.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 17. ledna 2022

Mgr. Josef Straka, v. r.

samosoudce